



صاحب امتیاز: شهرداری مشهد
مدیر مسئول: سید میثم موسوی مهر
سر دبیر: سید سجاد طلوع هاشمی
دبیر ضمیمه: ارژنگ حاتمی
دبیر شهریانو: لیلا جانقریان
صفحه آرا: مرجانه باقری وریکیانی

عکاسان: فهیمه فرخی، حدیث فقیری، فاطمه حسنی، فاطمه جاهدی حداد و سعید گلی
تصویرسازی: رضا جنگی
ویراستاری: راهله سرادار
نشانی: خیابان کوهسنگی - نبش کوهسنگی ۱۵
روابط عمومی: ۰۵۱-۳۸۴۸۳۷۵۲
شماره پیامک: ۳۰۰۰۷۲۸۹

۳ دختر افتخار آفرین شهرمان، هر جای کشور مسابقات دوومیدانی باشند، مدال می گیرند

روی خط موفقیت



از سمت راست مبینا خیاط، ستایش امینی و ملیکا سالاری

زهرا زنگنه صدای تپانچه کافی است تا مثل فریره روی تارتان بدونند. فرود آمدن پنجه‌ها بیش از روی زمین پیست چنان سریع اتفاق می افتد که چشم در پلک بهم زدن چند حرکت را از دست می دهد. آن‌ها دنبال موفقیت می دوند و فاصله خط شروع تا خط پایان برایشان مانند حرکت روی هواست. از زمین جدا می شوند، به هیچ چیز فکر نمی کنند و تمام توان و وجودشان در خدمت پاهایشان است. سال‌ها این گونه تمرین کرده‌اند و نتیجه آن شده، موفقیت پشت موفقیت و مدال پشت مدال.

در باره ستایش، ملیکا و مبینا صحبت می کنیم. سه دختر افتخار آفرین شهرمان که به تازگی با قهرمانی تیمی مسابقات دو صحرانوردی کشور از زنجان به مشهد بازگشته‌اند.

● مهبای فتح خط پایان

مبینا خیاط، هفده سال دارد، هشت سال پیش در دنیای دوومیدانی قدم گذاشت و حالا سه سال است برای موفقیت در این رشته می دود. او حالا یک ورزشکار حرفه‌ای است که با تجربه حضور در مسابقات مختلف در رشته علوم ورزشی هم تحصیل می کند و آینده‌ای توأم با علم و ورزش برای خودش متصور است.

در هر مسابقه‌ای که حاضر می شود، بند کفشش را محکم می بندد و مهبای فتح خط پایان می شود. افتخارات او شامل قهرمانی مسابقات جوانان کشور در ماده ۱۵۰۰ متر، قهرمانی نوجوانان کشور در ماده ۳۰۰۰ متر، سومی مسابقات بزرگسالان کشور در ماده ۵ هزار متر و مقامات پر شمار اولی تا سوم لیگ جوانان است. مبینا به تازگی در مسابقه صحرانوردی کشور در بخش انفرادی ششم و در بخش گروهی قهرمان شده است. او درباره دو استقامت می گوید: «این رشته از انسان آدمی قوی و با انگیزه می سازد و باعث می شود برای رسیدن به هدف تلاش کنی».

● دو، نقطه امید است

یک مسابقه استعدادیابی ستایش امینی را به دنیای دوومیدانی آورد. او در دوازده سالگی در مدرسه‌شان نشان داد که دهنده خوبی است. بعد از آن از مسابقات ناحیه و شهرستان و... سردرآورد و تاجایی پیش رفت که بعد از هفت سال و پترین مدال هایش غنی شد. او از قهرمانی مسابقات کشوری در ماده‌های مختلف گرفته تا نایب قهرمانی دوامداری را کسب کرده است و در مسابقات نوجوانان آسیا در کویت هم قهرمان شده است. او مدال برنز مسابقات بین المللی تهران را هم کسب کرده و در مسابقه صحرانوردی علاوه بر طلای گروهی، برنز کشور را به دست آورده است. ستایش در رشته دوومیدانی برای خود دنیای زیبایی متصور است. او این رشته را نقطه امید زندگی می داند و فکر می کند باید در این رشته بهترین نسخه خودش را ارائه کند چرا که در هر مسابقه‌ای چشم امید مری و خانواده به او است.

● پیروزی از پس شکست می آید

یک جایی که خودش هم نمی داند چطور شد، از والیبال به سمت دوومیدانی آمد و تا به خودش آمد، دید آن قدر خوب بوده که از مسابقات کشور و لیگ سرد آورده است. او سه سال است از این سالن به آن سالن و از این پیست به آن پیست می دود تا نشان دهد چقدر حرف برای گفتن دارد. ملیکا سالاری، دوومیدانی را از پانزده سالگی شروع کرده است و علوم ورزشی می خواند. او مقام سوم سه هزار متر با مانع کشوری را دارد و در مسابقات صحرانوردی در چند دوره افتخار آفرین بوده است. او در مسابقات صحرانوردی اخیر هم علاوه بر طلای گروهی در جایگاه چهارم انفرادی قرار گرفت. ملیکا معتقد است، دو، میدان شکست است و باید به قدری پای شکست‌ها با استیادتا به قله پیروزی هابرسید، او در این عرصه صبور بودن را تجربه کرده است.

● اولین تجربه در میدان مسابقه!

شهر ما قهرمانان دوومیدانی زیادی از جنس ملیکا، مبینا و ستایش دارد. در مسابقات کشوری همواره دوومیدانی کارهای مشهودی می درخشند با این حال از داشتن فضاهای ورزشی استاندارد محروم هستند. ملیکا می گوید: «ما خیلی از مواقع شرایطی مانند گودال آب یا مانع را در مسابقات تجربه می کنیم و اصلاً در زمین تمرین چنین فضایی در اختیار ما نیست».

مبینا، ستایش و ملیکا شانس‌های بزرگی در زندگی‌شان داشته‌اند. اول اینکه پدر و مادرانشان همیشه همراه و یاور آن‌ها بوده‌اند و در ادامه مریبی‌ای به نام خانم جوان آشنا شده‌اند که حسابه‌های آن‌ها را داشته و تمام توان خودش را برای موفقیت آن‌ها گذاشته است.

● ورزشی که گران است و بدون حامی

دوومیدانی رشته ارزانی نیست، ستایش امینی می گوید: «مایک کفش کتانی و یک کفش میخی استفاده می کنیم که قیمت هر کدامش ۱۵ میلیون تومان است، لباس‌ها هم قیمتی در حدود ۵ میلیون دارد، مکمل‌ها، هزینه ماساژ و تمرینات بدن سازی و... را هم به آن اضافه کنید. به همین خاطر است که دوومیدانی و دو استقامت رشته پرهزینه‌ای است».

ملیکا، مبینا و ستایش در لیگ بزرگسالان دوومیدانی کشور حاضرند، مبینا و ستایش عضو چادرملاوردکان هستند و ملیکا عضو تیم کاراماشین تهران. با این حال مبالغ قراردادها را ناچیز و در حد هزینه کرد برای تأمین وسایل ورزشی خود می دانند. مبینا تعریف می کند: «این قراردادها حمایت چندانی از ما نمی کند. مادر سال‌های مختلف برای استان و هیئت دوومیدانی افتخار کسب کرده ایم، ولی کوچک‌ترین حمایت و تقدیری از ما نشده است. در مسابقات هم که هیچ حامی مالی در کنار ورزشکاران نیست».

● ورزش حرفه‌ای و نظم دادن به امور زندگی

وقتی از «دو» به عنوان یک رشته مناسب بانوان ورزش دوست می پرسیم، سه دختر قهرمان شهرمان، پیش شرط‌های موفقیت در این رشته را به خط می کنند. به گفته آن‌ها دو استقامت، هم استقامت جسمی را می طلبد و هم استقامت روحی را. اگر بانویی بتواند با نظم و مدیریت خود، این شرایط را مدیریت کند، در این رشته موفق می شود.

ملیکا، مبینا و ستایش در این سال‌ها از موانع زیادی پریده‌اند، هیچ چیز جلودار علاقه‌شان نبوده است که مانع پیشرفتشان شوند. به این خاطر است که هر بار پشت خط شروع می ایستند با شنیدن صدای شلیک تپانچه فقط یک مسیر را پیش روی خود می بینند که باید آن را در کمترین زمان طی کنند و وقتی از خط پایان می گذرند می دانند که یک مرحله دیگر در زندگی استقامتشان نسبت به مشکلات افزایش یافته است و باید به حرکت در مسیر آینده ادامه دهند. ستایش دوست دارد روزی مریبی‌گری دوومیدانی را تجربه کند و آنچه را که می داند به بقیه یاد دهد. ملیکا دوست دارد مریبی‌گری و معلم ورزش بودن را هم زمان تجربه کند و مبینا هم دوست دارد پیشرفت ورزشی و علمی را هم زمان محقق کند. هر سه آن‌ها اما یک هدف مشترک دارند، آن‌ها با همه سختی‌ها کنار می آیند تا بتوانند روزی بر سکوی جهان‌المپیک بایستند.